

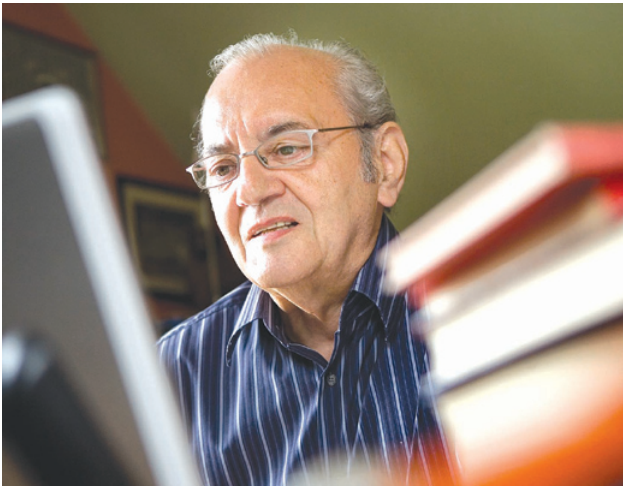
Eilif Samuelson 80 ár

22. mai fylti Eilif Samuelson, fyrrverandi landsstýrismaður, 80 ár. Eilif er føddur og uppvaksin í Fuglafirði sum tann fjórði í røðini av tólv systkjum. Foreldrini vóru Steingrím L. Samuelson og Lena Samuelson. Bæði foreldrini høvdu tónleikagávur og hetta hevur eyðkent Eilif og hini systkinini, sum altíð hava havt stóran tokka til sang og tónleik.

Í 1952 fór Eilif á háskúla í Haslev og fór síðan á Haslev Seminarium, har hann tók prógv í 1958. Eftir lokið prógv gekk leiðin aftur til Føroya. Fyrsta árið arbeiddi hann sum vikarur í Fuglafirði, og summarið eftir bleiv hann lærari á skúlanum í Hvalvík.

Eilif giftist Katrini f. Hansen úr Saksun í 1956 og saman eiga tey børnini Sigrun (fødd 1956) og Jákup (føddur 1959).

Eilif flutti við familjuni til

Havnar í 1965 og starvaðist sum lærari í Kommunuskúlanum. Í 1968 fóru Eilif og Katrin niður til Keypmannahavnar, har Eilif gekk á læraraháskúla. Árið eftir fluttu tey aftur til Føroya og Eilif fekk starv í Venjingarskúlanum har hann starvaðist til hann fór frá vegna

aldur.

Eilif hevur altíð havt stóran áhuga fyri samfelagsviðurskiptum, og hevur tikið lut í nógvum samfelagsligum og mentanarligum arbeiði øll árin. Hann var millum annað formaður í Føroya Lærarafelag frá 1969-1980 og sat í stýrinum fyri Mentunar-

grunn Landsins í 18 ár. Hann var bygðaráðsformaður í Hvalvíkar kommunu árin 1963-1965 og sat á Føroya Løgtingi fyri Sambandsflokkinn frá 1978-1990 undantikið eitt skeið sum landsstýrismaður. Eilif var landsstýrismaður tvey skifti frá 1981-1985 og frá 1994-1998.

Seinastu árin hevur Eilif fingist nógv við at týða bókur. Umvegis eigna forlag sitt Hemlið hevur hann higartil givið út 9 heimsklassikarar á føroyskum. Fyrsta bókin, hann umsetti og útgav, var Játtanir Augustinusal, sum kom út í 2004. Nýggjastu týðingarnar í røðini, Politikkur og Etikkin hjá Aristoteles, komu út ávikavist í fjør og fyrrarárið.

Eilif hevur í nógv ár verið deknur í Vesturkirkjuni - og er tað framvegis.

Birgit og Svenning gullbrúdleyp

Fríggjadagin hátíðarhalda Birgit og Svenning av Lofit 50 brúðleypsdag teirra. Dagurin verður hildin í Dansifrøi har eini 440 fólk hava teknað seg til at halda dagin saman við teimum

Eftir hondini er tað ikki tann føroyingurin sum hevur verið eina Ísraelsferð við Svenning av Lofti.

Babba hevur havt ferðalag til Ísrael í útvið 40 ár. Hetta byrjaði við Andrian Johansen sála fyrst í 70'unum. Síðani tók pápi okkara sjálvur táttin upp, sum ungur og óroyndur á umráðnum. Sum tað er sagt so mangan, so hevur tað altíð fallið honum lætt at fáast við menniskju, so hendan uppgávan at skipa ferðalag til Ísrael hevur kanska ikki verið so stór fyri hann.

Tað er altíð tungt at stápla nakað upp á beinini, tað tekur tíð og kann vera sera strævið.

Babba fann skjótt góðar starvsfelagar í Ísrael, sum til dagin í dag hava verið við til at givið mongum føroyingi tað stóra upplivlisi at uppliva heilaga landið. Hermon Tours sum tað byrjaði við, er nú Loftiferðir. Hetta er nú eitt meiri fyriskipað fyrirkandi, har babba hevur fingið góð fólk afturat sær. Her eru Maimun Otthamar og Marner bróður.

Eingin behøvist at óttast fyri at hesar ferðir detta niðurfyri, tí m.a. hevur Marner sera stóran áhuga í Ísrael, og hevur hann verið sera góð hjálp hjá babba á fleiri ferðum. Ein kann nokk siga at ferðleiðari eftir pápa okkara verður óivað

Marner. Babba hevur verið yvir 100 ferðir í Ísrael, og mamma hevur verið við sum góð hjálp hjá honum fleiri ferðir.

Babba hevur verið virkin á nógvum økjum. Hann hevur verið formaður í Sinnisbata (felagið teirra sálarveiku) í skúlaráðnum, Ísraelsfelagnum og øðrum við. Tað hevur altíð fallið honum lætt at fáast við menniskju og tí hevur nokk eisini verið lætt hjá honum at taka av slíkum áheitanum. Tað nýggjasta er so eldraráðið í Tórshavnar kommunu, har hann er valdur inn.

Foreldur okkara hava verið sera virkin á sjálvboðnum arbeiði. Pápa okkara minnst vit frá trúboðaravirksemi. Mamma okkara var heima hjá okkum øll tey ár við vóru smáir. Tað var ikki fyrr enn mamma var um tey 50 árin, at vit minnst at hennara dagliga gongd gekk oman á vaskarið á Hafnia til arbeiðis.

Um barnagarðsaldur minnst eg pápa arbeiða í Gamla Bókahandli og mamma sum tá arbeiddi um "smyrjubreyðsjomfrú" á Hafnia. Babba hevur nokk verið um tey 45, tá hann gavst í bókahandlinum og fór at virka fulla tíð sum trúboðari. Mamma hevur tó kunna tillagað sítt arbeiði á Hotel Hafnia eftir teirru umstøðum sum hava verið. Onkuntið lang tíðarskeið á hotelinum, aðrar tíðir stytri.

Góðveðursdagar var ikki

Framhald á næstu síðu

Góði Jákup

Nú, tú ert farin undan okkum, liggur ein nýggjur veruleiki fyri framman hjá okkum øllum, sum kendu teg.

58 ár er eingin aldur, siga vit, og flest okkara vóna, at vit verða í minsta lagi níti ár – tjúgu omanfyri sjeyti, sum jú eru dustsins ár, gongst eftir vild. Men soleiðis skuldi tíverri ikki verða hjá tær. Tú fekst staðfest krabbamein, og við sterkum vilja og góðari hjálp og stuðli frá tínum næstu og góðum vinum, stríddist tú móti hesi sjúk. Syrgin mugu vit sanna, at tú at enda mátti lúta fyri sjúkuni og andaðist mána-dagin 17. mars.

Í 2007 vart tú settur stjóri í kvøldskúlanum. Tey fyrstu árin vóru musikkskúlin og kvøldskúlin undir einum og sama taki. Umstøðurnar vóru alt annað enn nøktandi, og tú fórt beinanvegin í holt við at finna kvøldskúlanum onnur hølir. Virksemið í kvøldskúlanum øktist næstan dag um dag, og her skuldi berast skjótt at. Tú vart eldhugaður og spentur upp á uppgávuna. Tú vildi hava tingini at henda skjótt – her skuldi ikki drálást. Gekk ikki eftir vild, var roynt á onkran annan hátt at koma á mál. Tá vit á várið 2010 fluttu inn í nýumvælda og snotuliga bygningin í J.H. Schrøters gøtu, vart tú ein sera errin maður.

Sum arbeiðsgevari vart tú

av teimum fittastu og dæm-ligastu. Onkuntið gekk tað eitt sindur heitt fyri seg, tá tú helt upp á títt. Men løtu seinni vart tú sissaður, og ein loysn, sum vit øll kundu liva við, var lögð á borðið og sett í verk. Tú tókst okkum altíð við upp á ráð, aðrenn endaliga avgerðin varð tikin. Soleiðis vart tú, góði Jákup. Altíð til reiðar at gera tað so gott fyri okkum, sum til bar.

Okkara trivnaður var títt aðalmál. Hurðin inn til tína skrivstovu var altíð opin, og tú fylgdi væl við í, hvat vit fingust við. Tú skipaði fyri hugnaligum útferðum, ið eru sera kær minnir um títt umhugsni og tína umsorgan fyri okkum. Tú nevndi so mangan, hvussu glaður tú vart fyri okkum og vísti tað í verki á ymiskan hátt.

Tað var ikki bert okkum, tú megnaði at rúma. Tú hugsaði eisini nógv um trivnaðin hjá lærarunum og næmingunum, og teir gleddust um, at tú tókst tær stundir at vitja ymsku skeiðini, meðan undirvísingin fór fram.

Familjukæurur vart tú sum fáur. Tú fylgdi væl við, hvussu Eyð hevði tað, og hvar hon nú var í verðini. Tú gleddist um, at hon var liðug sum arkitektúr í mai mánaði í fjør og kundi vera við til at halda stóra og væleydnaða veitslu fyri henni. Altíð hevði tú á orði, hvussu røsk Beinta var, og hvussu góð kona hon altíð hevur verið tær. Mamma tín og systkin tíni vórðu eisini ofta nevnd.

Í juni í fjør komst tú á skrivstovuna at siga okkum farvæl, tí tú skuldi undir

skurð í Danmark. Tú vart á veg avstað, men vendi aftur fyri at siga: "Minnost til at liva lívið kvynn dag" og fortaldi samstundis, at tað hevði tú tibetur dugað væl tey seinastu árin. Túrnir við Skúvanesi, bátinum, sum tú vart so errin av, hava verið óteljandi um oyggjarnar og í útlondum við. Eisini hundurin Leika taldist tá millum manningina umborð.

Altíð tókst tú við okkurt í frítíðini. Um tað ikki var á skúlabonki, so var tað við hamara í hond, í bátinum, í neystinum, í heiminum ella hjálpti onkrum vini. Um tú sat niðri, ja, so var tað við bók í hond, og tað hava verið óteljandi bókur, tú hevur lisið. Ikki bara lisið, tú hevur jú eisini skrivað eina: Tit bygdu hetta land. Bókin kom út í 1998 og er um føroyska arbeiðsmarknaðin.

"Ein gamal næmingur hjá mer" og "Nógvor leysor endar" eru orðingar, sum vóru nógv brúktar her á skrivstovuni. Tú kendi og prátaði við øll, og ikki slapst undan, at onkur misskiljing kom í. Tær fara vit ikki at nevna her. Tú veitst hvat vit meina við okkum.

Hvíl í friði, góði Jákup, og takk fyri alt tað, tú vart fyri okkum.

Vit sakna teg

Elin, Malan, Páll og Noomi